

Homenatge a John Williams (2) —Orquestra Simfònica del Vallès

Nadal al Palau

Diumenge, 18 de desembre de 2022 -
17.30 h

Dilluns, 19 de desembre de 2022 - 20 h

Diumenge, 8 de gener de 2023 - 12 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Salvador Vidal, narrador

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

John Williams (1932)

Fanfara olímpica i tema

“With malice toward none”, de *Lincoln*

“Flight to Neverland”, de *Hook*

“Hymn to the Fallen”, de *Salvem el soldat Ryan*

“Por una cabeza”, de *Tango*

Superman

La llista de Schindler

Obertura de *The cowboys*

“Flying theme”, d’*E.T.*

“Throne room & end title”, de *Star Wars Suite*

Durada aproximada del concert: 70 minuts, sense pausa.

#popular

el silenci mai havia sonat tan bé

Moventia, a través del transport públic i privat, lluita cada dia per una mobilitat més silenciosa i sostenible. Col·laborant amb la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana, volem acostar-te a que gaudeixis dels sons que realment importen.

moventia
en moviment des de 1923

Poema

casa, graner i estable: reconstruir tenebra

i déu va dir: que els homes parlin.
i els homes van construir cases per no moure-se'n:
ja no els calia anar a l'encontre de les coses,
tot tenia nom, només esperaven el perdó de l'alba.

i déu va dir: que els homes llegeixin.
i els homes van construir més cases, però no per viure-hi:
hi acumulaven les fulles i el gra i les emanacions imperfectes,
en les quals algú hauria de llegir, de nit, la paraula del senyor.

i déu va dir: que els homes raonin.
i els homes van construir unes altres cases, tampoc per viure-hi:
podien fer lleis, fer que el bestiar obeís i també pensar en la justícia,
o donar-se altres ocupacions per evitar la llum entre nit i nit.

Eduard Escoffet

Menys i tot (LaBreu edicions, 2017)

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

Mitsuko Uchida
& Mahler Chamber Orchestra

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Quartet Casals

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

La màgia de l'art de les imatges en moviment no seria possible sense la música. Ho sabien els pioners del cinema mut, que suggestionaven afectes amb interpretacions musicals en directe perquè la trama pogués calar profundament. Evidentment, la sonorització de la cinta l'any 1929 va incrementar el control de l'impacte anímic i la participació de l'espectador –amb consciència o sense– en la significació de la trama. En casos extrems, es pot dir fins i tot que la banda sonora proporciona pistes per esvaïr incògnites intrínseques a la narració. Pensem, per exemple, en *2001. Una odissea de l'espai*, en què el misteri dels salts evolutius s'acompanya de l'*Així parlà Zaratustra* de Richard Strauss. L'obra mestra de Stanley Kubrick sembla il·luminada des de la distància per *M. El vampir de Düsseldorf* de Fritz Lang, en què un tema d'Edvard Grieg resulta clau per a la resolució dels crims, en ser xiulat per l'assassí.

Són molts els compositors i enginyers de so que, des de llavors, han contribuït de manera excel·lent a la narració d'històries, d'entre els quals sobresurt –si més no en el context de Hollywood– la figura de John Williams. L'espectacularitat dels seus temes, identificables pel grandiloqüent desplegament d'instruments de metall, ha permès explicar –és a dir, *viure*– l'èpica d'una saga tan popular com *Star Wars*. El tema principal, absolutament icònic, no és, però, l'únic de la banda sonora que trasllada l'oient a les disputes interestel·lars. Molt present a l'imaginari col·lectiu es troba també la marxa imperial, que evoca el personatge de Darth Vader i que inclou l'episodi final de la *Suite* (“End title”) a tall de recapitulació, després d'haver-se iniciat amb un tema majestuós i emotiu (“Throne room”), com a reminiscència de la peça més *sentida* de Felix Mendelssohn.

John Williams no ha transcendit només per les composicions de música enèrgica i espectacular, en alguns dels seus títols més celebrats i en altres encàrrecs –el poder dels metalls es retroba a *Superman*, com a *Fanfara olímpica i tema*, concebuda per als jocs de Los Angeles del 1984–, sinó que ha demostrat així mateix una tremenda sensibilitat en pel·lícules de temàtica completament diferent, tot acostant-se al minimalisme sonor per maximitzar-ne l'expressivitat. És el cas de *La llista de Schindler* de Steven Spielberg. Resulta especialment memorable el tema assignat al violí d'Itzhak Perlman, en què conviuen bellesa i desolació. Cinc anys després, Spielberg i Williams tornarien a abordar el drama de la guerra a *Salvar el soldat Ryan*. No van ser, ni de bon tros, les úniques col·laboracions reeixides que mantingueren aquests artistes al llarg de les seves carreres.

De fet, abans ja havien estat guardonats, per exemple amb la banda sonora d'*E. T.*, en què una melodia inspirada sembla fer possible l'enlairament de la bicicleta. Parlant de vols màgics, avui es podrà escoltar també un tema –“Flight to Neverland”– compost per al *Peter Pan* de Spielberg (*Hook*), que s'inicia amb la intervenció de la celesta, evocadora de l'encís de Campaneta. La varietat de registres de Williams es remunta a *The cowboys*, del 1972, amb la creació de música d'aires folk, que s'emmiralla en la que Dvořák incorporà a la *Simfonia del Nou Món*. Una altra mostra de la transversalitat de Williams és l'arranjament per a violí solista del tango *Por una cabeza* de Gardel, en una escena mítica d'*Essència de dona*. Per tranquil·litzar la improvisada parella de ball, l'invident que Al Pacino caracteritza, li recorda: “No hi ha errors al tango, estimada, no com a la vida”.

Jacobo Zabalo, doctor en humanitats

Biografies

Salvador Vidal, narrador

Nascut a València (1953), va començar la carrera artística al teatre en companyia de María José Goyanes, Juan Diego i Concha Velasco. El 1972 va entrar al món del doblatge, activitat que ha mantingut fins avui dia. Pocs anys després, el 1976, va fer un dels primers papers importants doblant Dustin Hoffman en l'inoblidable *thriller* de John Schlesinger *Marathon man*, sens dubte un dels millors treballs que ha fet com a actor de doblatge. La seva veu greu i versàtil i l'ampli ventall de registres interpretatius que té li han permès doblar durant molts anys diverses estrelles de Hollywood. S'ha convertit, així, en la veu habitual dels actors Ed Harris, William Hurt, Michael Douglas, Richard Gere, Mel Gibson, John Travolta, Kurt Russell, Christopher Lambert, Liam Neeson, Harrison Ford, Alec Baldwin, Don Johnson, Timothy Dalton, Willem Dafoe, Jeremy Irons, George Clooney i un llarg etcètera.

Orquestra Simfònica del Vallès

lorenzo duaso

© Lorenzo Duaso

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars: Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Rubén Gimeno, director

S'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E-P. Salonen, J-P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries i Tenerife, Orquesta Nacional de España, Orquestra d'Euskadi, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Ciudad de Granada, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquestra de la Comunitat Valenciana, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orchestre de Chambre de Ginebra, MMCK del Japó, Orquesta Sinfónica Nacional de Colòmbia, etc.). Va ser director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès del 2009 al 2016. Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

També et pot interessar...

Nadal al Palau

Diumenge, 25.12.22 - 19 h

Divendres, 06.01.23 - 18 h

Dissabte, 07.01.23 - 18 h

Sala de Concerts

Companyia Borja Ytuquepintas, art amb
sorra

Luis Posada, narrador

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

P. I. Txaikovski: *El trencaous* (selecció)

Preus: de 28 a 48 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

